

N:o 96.

Af herr **E. A. Edelstam**, om lönereglering för läkaren vid
Nyköpings hospital.

Uti propositionen angående statsverkets tillstånd och behof till 1891 års Riksdag föreslog Kongl. Maj:t, att Riksdagen måtte medgifva bland annat den ändring uti den för Nyköpings hospital fastställda aflöningsstat, att läkarens kontanta aflöning höjdes från 2,500 kronor till 3,100 kronor; och anfördes af statsrådet och chefen för kongl. ecklesiastikdepartementet såsom skäl för denna framställning, att genom en då nyligen fullbordad nybyggnad för sinnessjukes vård platsernas antal i hospitalet ökats från 70 till 118, eller med 48, motsvarande en tillökning af 68 procent, genom hvilken utvidgning arbetet betydligt ökades för hospitalets läkare.

Enär emellertid innehafvaren af läkarebefattningen vid berörda hospital tillika vore läkare vid Nyköpings länslasarett och såsom sådan uppbure lön till belopp af 1,500 kronor jemte 500 kronor bostadsersättning samt derjemte, enligt hvad utskottet hade sig bekant, utfövade en icke obetydlig enskild läkarepraktik, förmenade statsutskottet (se dess utlåtande n:o 9, till hvilket jag ber att få hänvisa), att för det dåvarande saknades skälig anledning för Riksdagen att vidtaga den af Kongl. Maj:t i fråga om hospitalsläkarens löneförmåner föreslagna ändring i aflöningsstaten för Nyköpings hospital, hvarför utskottet hemställde, att Kongl. Maj:ts framställning icke måtte af Riksdagen bifallas.

Efter korta öfverläggningar i kamrarna bifölls denna hemställan.

Nu hafva emellertid andra förhållanden inträdt. Södermanlands läns landsting beslöt år 1892 att bevilja den nuvarande lasarettsläkaren

pension att utgå från och med månaden efter den, då han erhållit afsked, och kommer i anledning deraf bemälda läkare att i den närmaste framtiden begära afsked från lasarettsläkarebefattningen. Som han derjemte uppnått en ålder af 67 år och ej mindre än sex läkare numera öfva praktik i Nyköping och dess omnejd, hafva inkomsterna på den enskilda läkarepraktiken ej obetydligt nedgått.

Då de skäl, som vid 1891 års riksdag voro bestämmande för Riksdagens beslut med afseende å den nuvarande läkarens då hafda inkomster, således numera icke torde kunna tillerkännas giltig kraft,

då den kontanta lön, som för närvarande utgår till läkaren vid Nyköpings hospital, icke, med afseende å de sinnessjukes å hospitalet antal, kan anses vara skälig, helst i jmförelse med aflöningarna till läkarne vid rikets öfriga hospital, och

då det måste vara lämpligt, att, innan tjensten blir ledig, hvilket med hänsyn till den nuvarande innehafvarens framskridna ålder icke kan dröja många år, läkarens löneförmåner blifva reglerade på ett sätt, som står i öfverensstämmelse med läkarens arbete, får jag hemställa,

att Riksdagen måtte besluta den ändring uti den för Nyköpings hospital fastställda aflöningsstat, att läkarens kontanta aflöning höjes från 2,500 kronor till 3,100 kronor.

Stockholm den 26 januari 1893.

E. A. Edelstam.